

Kako ljudje živijo v svoji domišljiji?

Pogovor z Bogom je norost

Ustvarjanju svoje lastne resničnosti pravimo domišljija – to je sposobnost sanjanja. Ponoči v sanjah ustvarimo ogromno stvari. Najbolj osupljivo pa je, da že vse življenje vsako noč sanjamo in vsako jutro vemo, da je šlo za sanje – ne za nekaj resničnega. Ampak ko spet pride noč in zaspiamo, naša domišljija pa začne razpirati krila, v nas ne vznikle noben dvom – brez dvoma sprejmemo njeno resničnost. Tako meni Osho, znani provokativni duhovni učitelj v knjigi *Intuicija*, iz katere povzemamo poglavje *Domišljija*.

Domišljija lahko deluje tudi drugače. Ustvarja naše sanje, za katere vemo, da niso resnične. Ko pa pridejo in smo obdani z njimi, se zdijo popolnoma resnične – resničnejše od resničnega sveta. Kajti v resničnem svetu lahko občasno sumite in dvomite.

Primer: v tem trenutku ste sposobni dvomiti o tem, ali je to, kar vidite oziroma slišite tukaj, resnično. Kaj če ste zaspali in sanjate? Lahko gre za sanje? To boste vedeli šele, ko se boste zbudili.

To je edina razlika: v resničnosti lahko dvomite – »nemara gre za sanje« –, v sanjah pa se ne morete spraševati, ali sanjate. To je edina razlika med sanjami in resničnostjo. Resničnost vam omogoča razumsko mišljenje, domišljija pa ne.

SANJARJENJE

Enake sposobnosti lahko povzročijo sanjarjenje ... Preprosto tiho sedite, ne počnete ničesar, in pred očmi vam začnejo poplesovati sanje; budni ste, vendar začnete razmišljati o tem, da ste predsednik države. Ker ste budni, nekje v sebi

Vso zgodovino svetnikov, ki so se pogovarjali z Bogom, je treba preučiti bolj psihološko. Ne razlikujejo se od norcev.

veste, da vas obhajajo butaste misli; vseeno so tako sladke, da še naprej sanjate, da ste osvojili svet oziroma postali najbogatejši človek na svetu. Tak človek je buden, vendar ustvarja sanje. Če zadeva postane pretirana, človek izgubi razum. Lahko bi šli v katero koli umobolnico, pa bi vas presenetilo, kako ljudje živijo v svoji domišljiji: pogovarjajo se z ljudmi, ki jih ni tam – in ne samo, da se pogovarjajo, tudi odgovarjajo v njihovem imenu –, in prav nič ne dvomijo o tem.

Osho

Domišljija lahko ustvari določeno obliko norosti, če človek začne verjeti v svoje lastno sanjarjenje – lahko izzove privide.

Če vprašate mene, so vaši tako imenovani svetniki, veliki verski voditelji, ki so videli Boga, ki so ga srečali in se pogovarjali z njim, v tej kategoriji. Njihov Bog je samo plod njihove domišljije.

UZRLI BOSTE JEZUSA

To lahko preverite z določeno metodo. Potrebujete vsaj tri tedne, teren za halucinacije pa lahko pripravite, če počnete vsaj dve stvari. Takrat boste uzrli Jezusa Kristusa, ki bo stal pred vami, ali pa Gautama Budo, in lahko se boste naklepetali. Lahko boste postavljali vprašanja in dobili boste odgovore – čeprav nihče drug ne bo videl, da je nekdo tam, ampak to je njihov problem. Niso tako duhovno razviti, da bi videli nevidno.

Izpolnjena morata biti dva osnovna pogoja: prvi je tritedenski post. Bolj ko ste lačni, manj učinkovita je vaša inteligenca, kajti ta nenehno potrebuje določeno količino vitaminov – če jih ni, se začne um mračiti. V treh tednih neha delovati. Najprej je torej treba uspraviti intelekt. Zato vse religije zagovarjajo postenje kot izjemno religiozno početje. Ampak v treh tednih vaša inteligenca počasi zaspi. In takrat lahko domišljija vrhunsko deluje – nikogar ni, ki bi dvomil.

Drugi pogoj je samota – preselite se nekam v gore, v gozd, v votlino, kjer boste popolnoma sami. Človek odrašča v družbi in od nekdanj živi z drugimi ljudmi. Ves dan govori – bla bla bla. Ponoči govori v sanjah, in od jutra do večera nenehno blebeta. Če nima nikogar, s komer bi se po-

Foto splet

govarjal, začne moliti k Bogu. To je pogovor z Bogom, je nekakšna ugledna norost.

POSTENJE IN ODHOD V SAMOTO

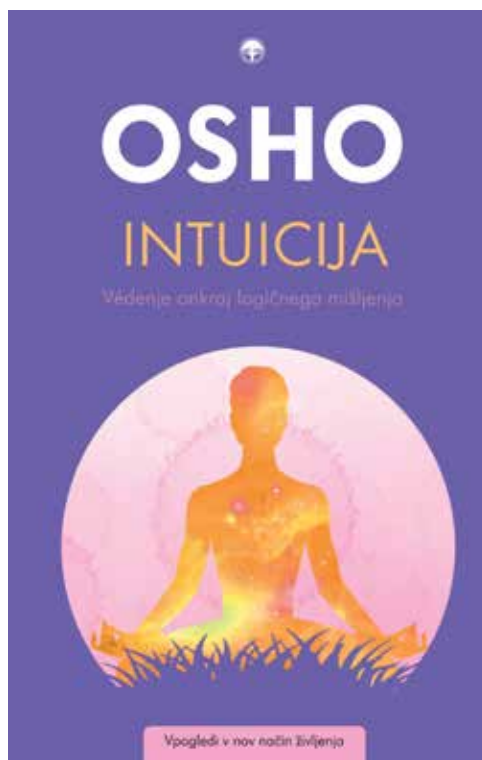
V treh tednih ... Po drugem tednu začne človek govoriti na glas. Po prvem tednu se začne pogovarjati s seboj, vendar ve, da ga nihče ne bi smel slišati, sicer bi mislili, da se mu je zmešalo. Ampak na koncu drugega tedna tega strahu ni več, kajti inteligenca je vse bolj otopela. Drugi teden začne govoriti na glas. Tretji teden se mu začnejo prikazovati osebe, ki jih je hotel srečati: Jezus Kristus, Krišna, Mahavir, Gautama Buda, mrtvi prijatelj, kdor koli. Po treh tednih je sposoben tako jasno vizualizirati osebo, da se mu naša vsakdanja resničnost zdi bleda. Zato religije podpirajo obe strategiji: postenje in odhod v samoto. To je znanstvena pot ustvarjanja halucinacij.

Lahko ustvarite svojo lastno resničnost: lahko spet živite z Jezusom Kristusom, lahko se pogovorite z Gautama Budo, lahko postavljate vprašanja in lahko dobite odgovore – čeprav boste sami poskrbeli za oboje. Ampak ugotovili so, da kadar postavljate vprašanja, je vaš glas drugačen kot takrat, ko odgovarjate nanje. To se seveda dogaja v vseh norišnicah – ljudje se pogovarjajo s stenami.

NORE TRDITVE

Vso zgodovino svetnikov, ki so izkusili Boga, se pogovarjali z njim, je treba preučiti bolj psihološko. Ne razlikujejo se od norcev. Vse njihove pretveze in izjave, da so edini sinovi, preroki ali utelešenja Boga, niso nič drugega kot nore trditve.

Resnično vas bo osupnilo, če boste ugotovili, da so bili ti ljudje pod vplivom halucinacij; ustvarili so svojo lastno resničnost. Njihovi bogovi so njihova domišljija, njihova sporočila so iz njihovih umov, spise, ki so jih pustili za seboj, so ustvarili sami. Nobena knjiga ni napisana od Boga, kajti vse sem prebral – ne more-

Oshojevo knjigo o intuiciji naročite na www.misteriji.si ali 051/307 777.

mo reči niti tega, da gre za primere dobre književnosti, kaj šele, da so svete. So tretjerazredna dela, ljudje pa jih častijo.

ZGODOVINA HISTERIJE

Celotno zgodovino človeštva lahko skrcimo na eno samo izjavo: je zgodovina histerije. Vsi ti svetniki in modreci so histerični. Le peščica jih je opustila domišljijo, celoten um in vse njegove zmožnosti – ampak ta peščica ni izkusila Boga.

Buda nikoli ni videl Boga. Izkusil je samo neznansko tišino, izkusil je mogočno radost, ki ga je spremljala še dvainštirideset let po njegovem razsvetljenju. Njegovo razsvetljenje ni izmišljotina, kajti izmišljotine ne morejo trajati tako dolgo; sanje ne morejo preobraziti človekovega življenja. Po razsvetljenju je bil drug človek. Njegova radost je ostala z njim, tako kot dihanje. Ne govori o bogovih, ne govori o nebesih in peklu, ne govori o angelih. Te stvari je treba najprej ustvariti, se spraviti v določen položaj, v kate-

rem lahko vidite vse, kar želite videti. In če človek umira od želje, da bi videl Jezusa Kristusa, je pripravljen storiti kar koli: se postiti, se ločiti od drugih, oditi v samostan ...

ŽEBRAJO AVEMARIJO

Na Atosu v Evropi je samostan – star je tisoč let in nemara gre za najstarejši samostan v Evropi. Ko vstopiš vanj, ne smeš več ven – takšno je pravilo. V njem je skoraj deset tisoč menihov. Šele ko umrejo ... takrat njihova trupla potisnejo skozi luknjo, drugi kristjani, ki so na zunanji strani – in niso menihi –, izkopljejo grob zanje. Ampak prebivalci samostana ne morejo ven niti s truplom.

Kaj počnejo ti ljudje?

Samo žebrajo avemarijo. Samostan je posvečen Mariji, Jezusovi materi. Ves dan ne počnejo drugega, kot da žebrajo avemarijo. Postijo se, živijo v samoti, odrezani od sveta ... Kmalu začnejo halucinirati, da jih obiskuje mati Marija.

POTLAČENA SPOLNA ENERGIJA

Imajo svoje celice, živijo sami, ločeni drug od drugega. Ne smejo se pogovarjati med seboj, ampak samo z opatom. V tisoč letih še nobeni ženski niso dovolili v samostan – niti šestmesečni dojenčici ne. Tisti menihi sedijo na vulkanih potlačene spolne energije.

Ta potlačena spolna energija tudi koristi pri ustvarjanju halucinacij. Vsakdo ve, da mladeniči halucinirajo o dekletih, ta pa o fantih. Njihove sanje postajajo vse bolj seksualne; seks postane glavni dejavnik v njihovih umih. In ker ti menihi tlačijo spolno energijo in se postijo, živijo v samoti in razmišljajo samo o Jezusu Kristusu ali avemariji, ni nič čudnega, da začnejo halucinirati. In tisti, ki začnejo halucinirati, postanejo bolj spoštovanja vredni, bolj čaščeni. Največji norec v samostanu postane opat.

R. M. ✨